

Jurnalul Oficial

al Uniunii Europene

L 22

Ediția
în limba română

Legislație

Anul 56
25 ianuarie 2013

Cuprins

II Acte fără caracter legislativ

REGULAMENTE

- ★ **Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 64/2013 al Comisiei din 24 ianuarie 2013 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 2535/2001 în ceea ce privește gestionarea contingentelor tarifare OMC pentru untul și brânza din Noua Zeelandă** 1
- ★ **Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 65/2013 al Comisiei din 24 ianuarie 2013 de modificare a anexei III la Regulamentul (CE) nr. 826/2008 de stabilire a normelor comune de acordare a ajutorului pentru depozitarea privată a anumitor produse agricole** 6
- Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 66/2013 al Comisiei din 24 ianuarie 2013 de stabilire a valorilor forfetare de import pentru fixarea prețului de intrare pentru anumite fructe și legume 7
- Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 67/2013 al Comisiei din 24 ianuarie 2013 privind taxa vamală minimă pentru zahăr care trebuie stabilită pentru prima invitație parțială de participare la licitație prevăzută în cadrul procedurii de licitație deschise prin Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 36/2013 9

DECIZII

2013/52/UE:

- ★ **Decizia Consiliului din 22 ianuarie 2013 privind autorizarea unei cooperări consolidate în domeniul taxei pe tranzacțiile financiare** 11

Preț: 3 EUR

(continuare în pagina următoare)

RO

Actele ale căror titluri sunt tipărite cu caractere drepte sunt acte de gestionare curentă adoptate în cadrul politicii agricole și care au, în general, o perioadă de valabilitate limitată.

Titlurile celorlalte acte sunt tipărite cu caractere aldine și sunt precedate de un asterisc.

2013/53/UE:	
★ Decizia de punere în aplicare a Consiliului din 22 ianuarie 2013 de autorizare a Regatului Belgiei să introducă o măsură specială de derogare de la articolul 285 din Directiva 2006/112/CE privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată	13
2013/54/UE:	
★ Decizia de punere în aplicare a Consiliului din 22 ianuarie 2013 de autorizare a Republicii Slovenia să introducă o măsură specială de derogare de la articolul 287 din Directiva 2006/112/CE privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată	15
2013/55/UE:	
★ Decizia de punere în aplicare a Consiliului din 22 ianuarie 2013 de modificare a Deciziei de punere în aplicare 2009/1008/UE de autorizare a Republicii Letonia în vederea aplicării în continuare a unei măsuri de derogare de la dispozițiile articolului 193 din Directiva 2006/112/CE privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată	16
2013/56/UE:	
★ Decizia de punere în aplicare a Consiliului din 22 ianuarie 2013 de modificare a Deciziei de punere în aplicare 2010/39/UE de autorizare a Republicii Portugheze în vederea aplicării unei măsuri de derogare de la articolele 168, 193 și 250 din Directiva 2006/112/CE privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată	17
2013/57/UE:	
★ Decizia Consiliului din 22 ianuarie 2013 de numire a unui membru german și a unui supleant german în cadrul Comitetului Regiunilor	19
2013/58/UE:	
★ Decizia Consiliului din 22 ianuarie 2013 de numire a doi membri neerlandezi în cadrul Comitetului Regiunilor	20
2013/59/UE:	
★ Decizia Consiliului din 22 ianuarie 2013 de numire a unui membru suedez în cadrul Comitetului Regiunilor	21
2013/60/UE:	
★ Decizia Consiliului din 22 ianuarie 2013 de numire a doi supleanți austrieci în cadrul Comitetului Regiunilor	22
2013/61/UE:	
★ Decizia Consiliului din 22 ianuarie 2013 de numire a unui supleant german în cadrul Comitetului Regiunilor	23

II

(Acte fără caracter legislativ)

REGULAMENTE

REGULAMENTUL DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) NR. 64/2013 AL COMISIEI

din 24 ianuarie 2013

de modificare a Regulamentului (CE) nr. 2535/2001 în ceea ce privește gestionarea contingentelor tarifare OMC pentru untul și brânza din Noua Zeelandă

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1234/2007 al Consiliului din 22 octombrie 2007 de instituire a unei organizări comune a piețelor agricole și privind dispoziții specifice referitoare la anumite produse agricole („Regulamentul unic OCP”) ⁽¹⁾, în special articolul 144 alineatul (1) și articolul 148 litera (c), coroborate cu articolul 4,

întrucât:

- (1) La titlul 2 capitolul III secțiunea 1 din Regulamentul (CE) nr. 2535/2001 al Comisiei din 14 decembrie 2001 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 1255/1999 al Consiliului privind regimul importurilor de lapte și produse lactate și deschiderea unor contingentelor tarifare ⁽²⁾ se stabilesc normele privind gestionarea contingentelor de import pentru anumite țări terțe enumerate în anexa III.B la regulamentul respectiv. Aceste norme prevăd eliberarea unei licențe de import la prezentarea unui certificat „Inward Monitoring Arrangement” (IMA 1) corespunzător.
- (2) Experiența de gestionare a contingentelor tarifare pentru brânza din Noua Zeelandă (contingentele cu numerele 09.4514 și 09.4515) a arătat că o gestionare la fel de eficientă a contingentelor respective ar putea fi realizată și prin intermediul unui sistem care să implice o sarcină administrativă mai mică pentru importatori și pentru organismele emitente de licențe din statele membre. În cadrul acestui sistem, sunt păstrate funcțiile certificatului IMA 1 de dovedire a originii și a eligibilității produselor la import, dar eliberarea de licențe de import nu mai este condiționată de prezentarea respectivului certificat. Prin urmare, este oportun ca respectivele contingente să facă obiectul normelor de la titlul 2 capitolul I din Regulamentul (CE) nr. 2535/2001.
- (3) În scopul prevenirii speculei și al asigurării, în același timp, a utilizării la maximum a contingentelor tarifare

pentru brânza din Noua Zeelandă, cererile de licențe trebuie limitate la 25 % din contingentul relevant disponibil.

- (4) Având în vedere caracterul sezonier al producției de produse lactate în Noua Zeelandă, evoluția prețurilor și timpul necesar pentru transportarea spre Uniune a produselor în cauză, este oportun să se prevadă o a treia rundă de alocare a licențelor de import în luna septembrie, pentru contingentele menționate în partea K a anexei I și în partea A a anexei III.
- (5) Prin urmare, Regulamentul (CE) nr. 2535/2001 trebuie modificat în consecință.
- (6) Pentru ca solicitanții, autoritățile competente și statele membre să beneficieze de suficient timp pentru a se conforma noilor norme, este oportun ca aceste norme să se aplice din anul contingentar 2014.
- (7) Măsurile prevăzute de prezentul regulament sunt conforme cu avizul Comitetului de gestionare a organizării comune a piețelor agricole,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Modificarea Regulamentului (CE) nr. 2535/2001

Regulamentul (CE) nr. 2535/2001 se modifică după cum urmează:

1. La articolul 5, se adaugă următoarea literă:

„(k) contingentele menționate în partea K a anexei I.”

2. La articolul 6, primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Contingentele tarifare, taxele care urmează a fi aplicate, cantitățile anuale maxime care urmează a fi importate, perioadele de contingent tarifar la import, precum și reparțizarea lor în subperioade figurează în anexa I.”

3. La articolul 13, alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

⁽¹⁾ JO L 299, 16.11.2007, p. 1.

⁽²⁾ JO L 341, 22.12.2001, p. 29.

„(2) Cererile de obținere a unei licențe vizează minimum 10 tone și nu mai mult decât cantitatea stabilită pentru contingentul respectiv, pentru subperioada prevăzută la articolul 6.

Totuși, cererile de licențe vizează:

- (a) maximum 10 % din cantitatea disponibilă, în cazul contingentelor menționate la articolul 5 litera (a);
- (b) maximum 25 % din cantitatea disponibilă, în cazul contingentelor menționate la articolul 5 litera (k).”

4. La articolul 14, se inserează următorul alineat (1a):

„(1a) În ceea ce privește contingentele menționate în partea K a anexei I, cererile de licențe pot fi depuse doar:

- (a) între 20 și 30 noiembrie, pentru importurile efectuate în perioada cuprinsă între datele de 1 ianuarie și 30 iunie ale anului următor;
- (b) între 1 și 10 iunie, pentru importurile efectuate în perioada cuprinsă între 1 iulie și 31 decembrie;
- (c) între 1 și 10 septembrie, pentru importurile efectuate în perioada cuprinsă între 1 octombrie și 31 decembrie.”

5. La articolul 19 se adaugă următorul alineat (3):

„(3) În cazul contingentelor menționate în partea K a anexei I, rata redusă a taxei se aplică:

- (d) la acceptarea declarației de punere în liberă circulație;
- (e) la prezentarea licenței de import; și
- (f) la prezentarea unui certificat IMA 1, astfel cum este prevăzut la anexa IX, eliberat de un organism emitent enumerat în anexa XII și conținând detaliile relevante prevăzute în anexa XI, care să dovedească îndeplinirea cerințelor de eligibilitate și originea produsului vizat de declarația de punere în liberă circulație.

Autoritățile vamale indică numărul de ordine al certificatului IMA 1 în licența de import.

Articolul 37 alineatele (2), (3) și (4) se aplică *mutatis mutandis*.”

6. La articolul 34, alineatul (4) se înlocuiește cu următorul text:

„(4) Contingentele tarifare, taxa care urmează a fi aplicată, cantitățile anuale maxime care urmează a fi importate, perioadele de contingent tarifar la import, precum și repartizarea lor în subperioade figurează în anexa III.A.”

7. Articolul 34a se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 34a

(1) Contingentele sunt împărțite în două părți, după cum se menționează în anexa III.A:

(a) contingentul nr. 09.4195 (denumit în continuare «partea A») se distribuie între importatorii din Uniune care sunt autorizați în conformitate cu dispozițiile articolului 7 și care pot dovedi că au importat în cadrul unuia dintre contingentele 09.4195 și 09.4182 în cursul celor 24 de luni care precedă luna noiembrie anterioară anului contingentar;

(b) contingentul nr. 09.4182 (denumit în continuare «partea B») este rezervat solicitanților:

(i) care sunt autorizați în conformitate cu dispozițiile articolului 7; și

(ii) care pot dovedi că, în perioada de 12 luni care precedă luna noiembrie anterioară anului contingentar, au importat în Uniune și/sau au exportat din Uniune minimum 100 de tone de lapte sau produse lactate vizate la capitolul 04 din Nomenclatura combinată, în cel puțin patru operațiuni separate.

(2) Cererile de licențe de import nu pot fi depuse decât:

(a) între 20 și 30 noiembrie, pentru importurile efectuate în perioada cuprinsă între datele de 1 ianuarie și 30 iunie ale anului următor;

(b) între 1 și 10 iunie, pentru importurile efectuate în perioada cuprinsă între 1 iulie și 31 decembrie;

(c) între 1 și 10 septembrie, pentru importurile efectuate în perioada cuprinsă între 1 octombrie și 31 decembrie.

(3) Pentru a fi admisibile, cererile de licențe de import pot viza, pentru fiecare solicitant:

(a) în cazul părții A, cel mult 125 % din cantitățile pe care le-a importat în cadrul contingentului 09.4195 sau 09.4182, în cursul celor 24 de luni care precedă luna noiembrie anterioară anului contingentar;

(b) în cazul părții B, cel puțin 20 de tone și cel mult 10 % din cantitatea disponibilă pentru subperioada respectivă și cu condiția să poată dovedi în mod corespunzător autorității competente din statul membru respectiv că îndeplinește condițiile prevăzute la alineatul (1) litera (b).

Sub rezerva îndeplinirii condițiilor de eligibilitate, solicitanții pot depune cereri simultan în cadrul ambelor părți din contingent.

Cererile de licențe de import trebuie să fie separate pentru partea A și pentru partea B.

(4) Cererile de licențe de import pot fi depuse doar în statul membru în care a fost acordată autorizația în temeiul articolului 7 și trebuie să indice numărul de autorizație al importatorului.

(5) Dovezile menționate la alineatele (1) și (3) se furnizează în conformitate cu articolul 5 al doilea paragraf din Regulamentul (CE) nr. 1301/2006.

Respectivele dovezi se prezintă la momentul depunerii cererilor de licențe de import și trebuie să fie valabile pentru anul contingentar relevant.”

8. În anexa I, se adaugă o nouă parte K, al cărei text este prevăzut în anexa I la prezentul regulament.

9. Partea A a anexei III se înlocuiește cu textul prevăzut în anexa II la prezentul regulament.

10. În partea B din anexa III, se elimină intrările referitoare la contingentele cu numerele 09.4514 și 09.4515.

Articolul 2

Intrare în vigoare și aplicare

Prezentul regulament intră în vigoare în a treia zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Se aplică din anul contingentar care începe la 1 ianuarie 2014.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 24 ianuarie 2013.

Pentru Comisie
Președintele
José Manuel BARROSO

ANEXA I

„I.K

CONTINGENTE TARIFARE ÎN CADRUL ACORDURILOR GATT/OMC SPECIFICATE ÎN FUNCȚIE DE ȚARA DE ORIGINE: NOUA ZEELANDĂ

Numărul contingentului	Codul NC	Descriere	Țara de origine	Contingent anual de la 1 ianuarie la 31 decembrie (în tone)	Cantitate de la 1 ianuarie la 30 iunie (în tone)	Cantitate de la 1 iulie la 31 decembrie (în tone)	Cantitate de la 1 octombrie la 31 decembrie (în tone)	Taxa la import (EUR/100 kg greutate netă)
09.4515	0406 90 01	Brânză destinată prelucrării ⁽¹⁾	Noua Zeelandă	4 000	4 000	—	—	17,06
09.4514	ex 0406 90 21	Cheddar în forme întregi standard (roți de brânză cu o greutate netă de cel puțin 33 kg și cel mult 44 kg și blocuri de formă cubică sau paralelipipedică, cu o greutate netă de cel puțin 10 kg), cu un conținut de grăsimi în substanța uscată de minimum 50 % din greutate, maturată cel puțin trei luni	Noua Zeelandă	7 000	7 000	—	—	17,06

(1) Monitorizarea utilizării în acest scop special se face prin aplicarea dispozițiilor prevăzute în domeniu la nivelul Uniunii. Brânzeturile în cauză sunt considerate prelucrate dacă au fost transformate în produse de la subpoziția 040630 din Nomenclatura combinată. Se aplică dispozițiile articolelor 291-300 din Regulamentul (CEE) nr. 2454/93.”

ANEXA II

„III.A

CONTINGENT TARIFAR ÎN TEMEIUL ACORDURILOR GATT/OMC SPECIFICATE ÎN FUNCȚIE DE ȚARA DE ORIGINE:
UNTUL DIN NOUA ZEELANDĂ

Codul NC	Descriere	Țara de origine	Contingent anual de la 1 ianuarie la 31 decembrie (în tone)	Cantitate de la 1 ianuarie la 30 iunie (în tone)	Cantitate de la 1 iulie la 31 decembrie (în tone)	Cantitate de la 1 octombrie la 31 decembrie (în tone)	Taxa la import (EUR/100 kg greutate netă)
ex 0405 10 11 ex 0405 10 19	Unt de cel puțin șase săptămâni, cu un conținut de grăsimi în greutate mai mare sau egal cu 80 %, dar mai mic decât 85 %, obținut direct din lapte sau smântână, fără a se utiliza materiale stocate, printr-un proces unic, autonom și neîntrerupt	Noua Zeelandă	74 693	Contingentul 09.4195	Contingentul 09.4195	Contingentul 09.4195	70,00"
				Partea A 20 540,5	Partea A 20 540,5	Partea A —	
ex 0405 10 30	Unt, de cel puțin șase săptămâni, având un conținut de grăsimi în greutate mai mare sau egal cu 80 % și mai mic de 85 %, obținut direct din lapte sau smântână, fără a se utiliza materiale stocate, în urma unui proces unic, autonom și neîntrerupt, care poate necesita un stadiu de concentrare și/sau de fracționare a grăsimii butirice din smântână (procedee denumite „Ammix” și „Tartina-bil”)			Contingentul 09.4182	Contingentul 09.4182	Contingentul 09.4182	
				Partea B 16 806	Partea B 16 806	Partea B —	

REGULAMENTUL DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) NR. 65/2013 AL COMISIEI**din 24 ianuarie 2013****de modificare a anexei III la Regulamentul (CE) nr. 826/2008 de stabilire a normelor comune de acordare a ajutorului pentru depozitarea privată a anumitor produse agricole**

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1234/2007 al Consiliului din 22 octombrie 2007 de instituire a unei organizații comune a piețelor agricole și privind dispoziții specifice referitoare la anumite produse agricole („Regulamentul unic OCP”) ⁽¹⁾, în special articolul 43 litera (j) coroborat cu articolul 4,

întrucât:

- (1) Partea A din anexa III la Regulamentul (CE) nr. 826/2008 al Comisiei ⁽²⁾ prevede obligația statelor membre de a comunica anumite informații Comisiei în privința uleiului de măsline și a măslinelor de masă pentru diferiți ani de comercializare și stabilește termenele limită de transmitere a acestor date. De asemenea, regulamentul stabilește normele comune referitoare la comunicarea către Comisie a informațiilor de către autoritățile competente din statele membre.
- (2) Pentru a se monitoriza mai bine situația pieței și ținând cont de experiența dobândită în domeniu, anumite obligații de comunicare ale statelor membre prevăzute în partea A din anexa III la Regulamentul (CE) nr. 826/2008 trebuie simplificate, precizate, adăugate sau eliminate.
- (3) În acest scop, este necesar să se adauge o obligație referitoare la transmiterea cantității totale de ulei de măsline utilizate și a stocurilor de sfârșit de an și să se elimine obligația referitoare la informațiile privind măslinile de masă.
- (4) Prin urmare, anexa III la Regulamentul (CE) nr. 826/2008 trebuie modificată în consecință.

- (5) Măsurile prevăzute de prezentul regulament sunt conforme cu avizul Comitetului de gestionare a organizației comune a piețelor agricole,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

În anexa III la Regulamentul (CE) nr. 826/2008, partea A se modifică după cum urmează:

1. Litera (b) se înlocuiește cu următorul text:

- „(b) Înainte de 15 septembrie, statele membre transmit Comisiei cantitățile totale aferente producției definitive și consumului intern de ulei de măsline pentru anul de comercializare precedent, precum și stocurile de sfârșit de an.

Înainte de 15 octombrie și înainte de 15 aprilie, statele membre transmit Comisiei, pentru anul de comercializare în curs, o estimare a producției totale de ulei de măsline, precum și o previziune a consumului intern și a stocurilor de sfârșit de an.”

2. Litera (c) se înlocuiește cu următorul text:

- „(c) Din luna septembrie până în luna mai ale fiecărui an de comercializare, statele membre transmit Comisiei, până în a cincisprezecea zi a fiecărei luni, o estimare lunară a cantităților de ulei de măsline produse de la începutul anului de comercializare respectiv și până în luna precedentă, inclusiv.”

*Articolul 2*Prezentul regulament intră în vigoare în a treia zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 24 ianuarie 2013.

Pentru Comisie
Președintele
José Manuel BARROSO

⁽¹⁾ JO L 299, 16.11.2007, p. 1.

⁽²⁾ JO L 223, 21.8.2008, p. 3.

REGULAMENTUL DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) NR. 66/2013 AL COMISIEI**din 24 ianuarie 2013****de stabilire a valorilor forfetare de import pentru fixarea prețului de intrare pentru anumite fructe și legume**

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1234/2007 al Consiliului din 22 octombrie 2007 de instituire a unei organizări comune a piețelor agricole și privind dispoziții specifice referitoare la anumite produse agricole („Regulamentul unic OCP”) ⁽¹⁾,având în vedere Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 543/2011 al Comisiei din 7 iunie 2011 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 1234/2007 al Consiliului în sectorul fructelor și legumelor și în sectorul fructelor și legumelor procesate ⁽²⁾, în special articolul 136 alineatul (1),

întrucât:

- (1) Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 543/2011 prevede, ca urmare a rezultatelor negocierilor comerciale multilaterale din cadrul Runde Uruguay, criteriile pentru stabilirea de către Comisie a valorilor forfetare de import

din țări terțe pentru produsele și perioadele menționate în partea A din anexa XVI la regulamentul respectiv.

- (2) Valoarea forfetară de import se calculează în fiecare zi lucrătoare, în conformitate cu articolul 136 alineatul (1) din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 543/2011, ținând seama de datele zilnice variabile. Prin urmare, prezentul regulament trebuie să intre în vigoare la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Valorile forfetare de import prevăzute la articolul 136 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 543/2011 sunt stabilite în anexa la prezentul regulament.

*Articolul 2*Prezentul regulament intră în vigoare la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 24 ianuarie 2013.

*Pentru Comisie,
pentru președinte*

José Manuel SILVA RODRÍGUEZ

Director general pentru agricultură și dezvoltare rurală⁽¹⁾ JO L 299, 16.11.2007, p. 1.⁽²⁾ JO L 157, 15.6.2011, p. 1.

ANEXĂ

Valorile forfetare de import pentru fixarea prețului de intrare pentru anumite fructe și legume

(EUR/100 kg)		
Codul NC	Codul țării terțe ⁽¹⁾	Valoarea forfetară de import
0702 00 00	MA	64,4
	TN	68,9
	TR	120,3
	ZZ	84,5
0707 00 05	EG	200,0
	JO	182,1
	MA	158,2
	TR	165,1
	ZZ	176,4
0709 91 00	EG	119,3
	ZZ	119,3
0709 93 10	EG	105,4
	MA	89,8
	TR	144,3
	ZZ	113,2
0805 10 20	EG	58,0
	MA	60,3
	TN	53,4
	TR	63,9
	ZA	46,1
	ZZ	56,3
0805 20 10	MA	92,5
	ZZ	92,5
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	IL	95,5
	KR	138,1
	MA	158,2
	TR	81,9
	ZZ	118,4
0805 50 10	EG	87,0
	TR	72,4
	ZZ	79,7
0808 10 80	CN	102,2
	MK	38,5
	US	145,5
	ZZ	95,4
0808 30 90	CN	51,8
	US	132,9
	ZZ	92,4

⁽¹⁾ Nomenclatura țărilor stabilită prin Regulamentul (CE) nr. 1833/2006 al Comisiei (JO L 354, 14.12.2006, p. 19). Codul „ZZ” desemnează „alte origini”.

REGULAMENTUL DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) NR. 67/2013 AL COMISIEI**din 24 ianuarie 2013****privind taxa vamală minimă pentru zahăr care trebuie stabilită pentru prima invitație parțială de participare la licitație prevăzută în cadrul procedurii de licitație deschise prin Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 36/2013**

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1234/2007 al Consiliului din 22 octombrie 2007 de instituire a unei organizări comune a piețelor agricole și privind dispoziții specifice referitoare la anumite produse agricole („Regulamentul unic OCP”) (1), în special articolul 186 coroborat cu articolul 4,

întrucât:

- (1) Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 36/2013 al Comisiei (2) a deschis o invitație permanentă de participare la licitație pentru anul de comercializare 2012/2013 pentru importurile de zahăr încadrat la codurile NC 1701 14 10 și 1701 99 10 cu o taxă vamală redusă.
- (2) În conformitate cu articolul 6 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 36/2013, Comisia va decide dacă, luând în considerare ofertele primite ca răspuns la invitația parțială de participare la licitație, va stabili sau nu o taxă vamală minimă per cod NC de opt cifre.
- (3) În baza ofertelor primite pentru prima invitație parțială de participare la licitație, trebuie stabilită o taxă vamală

minimă pentru zahărul încadrat la codurile NC 1701 14 10 și 1701 99 10.

- (4) Pentru a transmite pieței un semnal rapid și pentru a asigura o gestionare eficientă a măsurii, prezentul regulament trebuie să intre în vigoare la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.
- (5) Comitetul de gestionare a organizării comune a piețelor agricole nu a emis niciun aviz în termenul stabilit de președinte,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Pentru prima invitație parțială de participare la licitație din cadrul procedurii de licitație deschise prin Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 36/2013, în cazul căreia termenul de depunere a ofertelor a expirat la 23 ianuarie 2013, s-a stabilit o taxă vamală minimă, în conformitate cu anexa la prezentul regulament, pentru zahărul încadrat la codurile NC 1701 14 10 și 1701 99 10.

Articolul 2

Prezentul regulament intră în vigoare la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 24 ianuarie 2013.

Pentru Comisie,
pentru președinte

José Manuel SILVA RODRÍGUEZ

Director general pentru agricultură și dezvoltare rurală

(1) JO L 299, 16.11.2007, p. 1.

(2) JO L 16, 19.1.2013, p. 7.

ANEXĂ

Taxe vamale minime

(EUR/tonă)

Codul NC de opt cifre	Taxă vamală minimă
1	2
1701 14 10	195,00
1701 99 10	240,00

(—) Nu s-a stabilit nicio taxă vamală minimă (toate ofertele au fost respinse).

(X) Nu există oferte.

DECIZII

DECIZIA CONSILIULUI

din 22 ianuarie 2013

privind autorizarea unei cooperări consolidate în domeniul taxei pe tranzacțiile financiare

(2013/52/UE)

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 329 alineatul (1),

având în vedere cererile înaintate de Regatul Belgiei, Republica Federală Germania, Republica Estonia, Republica Elenă, Regatul Spaniei, Republica Franceză, Republica Italiană, Republica Austria, Republica Portugheză, Republica Slovenia și Republica Slovacă,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

având în vedere aprobarea Parlamentului European,

întrucât:

- (1) În conformitate cu articolul 3 alineatul (3) din Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE), Uniunea instituie o piață internă.
- (2) În conformitate cu articolul 113 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE), Consiliul adoptă dispoziții referitoare la armonizarea legislațiilor privind impozitul pe cifra de afaceri, accizele și alte impozite indirecte, în măsura în care această armonizare este necesară pentru a se asigura instituirea și funcționarea pieței interne și pentru a evita denaturarea concurenței.
- (3) În 2011, Comisia a luat notă de o dezbatere, aflată în curs de desfășurare la toate nivelurile, cu privire la impozitarea suplimentară a sectorului financiar. Punctul de plecare al acestei debateri este dorința de a garanta faptul că sectorul financiar contribuie în mod echitabil și substanțial la costurile crizei și că pe viitor este impozitat în mod echitabil față de alte sectoare, de a descuraja activitățile excesiv de riscante întreprinse de instituțiile financiare, de a completa măsurile de reglementare destinate să contribuie la evitarea unor crize viitoare și de a genera venituri suplimentare pentru bugetele generale sau pentru politici specifice.
- (4) În acest context, la 28 septembrie 2011, Comisia a adoptat o propunere de directivă a Consiliului privind

un sistem comun al taxei pe tranzacțiile financiare și de modificare a Directivei 2008/7/CE ⁽¹⁾. Obiectivul principal al acestei propuneri este de a asigura buna funcționare a pieței interne și de a evita denaturarea concurenței.

- (5) La reuniunea Consiliului din 22 iunie 2012, s-a constatat că nu exista un sprijin unanim în favoarea sistemului comun al taxei pe tranzacțiile financiare (TTF) propus de Comisie. Consiliul European a concluzionat, la 29 iunie 2012, că directiva propusă nu va fi adoptată de Consiliu într-o perioadă de timp rezonabilă. La reuniunea Consiliului din 10 iulie 2012 s-a făcut referire la persistența unor diferențe esențiale de opinii în ceea ce privește necesitatea instituirii unui sistem comun al TTF la nivelul Uniunii și s-a confirmat faptul că principiul impozitării armonizate a tranzacțiilor financiare nu va primi sprijin unanim în cadrul Consiliului, într-un viitor previzibil.

- (6) În aceste circumstanțe, 11 state membre, și anume Belgia, Germania, Estonia, Grecia, Spania, Franța, Italia, Austria, Portugalia, Slovenia și Slovacia au adresat Comisiei cereri, prin scrisorile primite între 28 septembrie și 23 octombrie 2012, exprimându-și intenția de a stabili o cooperare consolidată reciprocă în domeniul TTF. Aceste state membre au solicitat ca domeniul de aplicare și obiectivele cooperării consolidate să se bazeze pe propunerea Comisiei din 28 septembrie 2011 pentru o directivă. S-a menționat, de asemenea, necesitatea de a se evita acțiunile de evaziune fiscală, denaturările și transferurile către alte jurisdicții.

- (7) Cooperarea consolidată ar trebui să asigure cadrul juridic necesar pentru instituirea unui sistem comun al TTF în statele membre participante și să garanteze armonizarea elementelor de bază ale taxei. În măsura posibilului, ar trebui deci evitate stimulentele pentru arbitrajul fiscal și distorsiunile dintre piețele financiare, precum și riscul dublei impozitări sau al neimpozitării și al acțiunilor de evaziune fiscală.

- (8) Sunt îndeplinite condițiile prevăzute la articolul 20 din TUE și la articolele 326 și 329 din TFUE.

⁽¹⁾ COM(2011) 594 final din 28 septembrie 2011.

- (9) S-a constatat în cadrul reuniunii Consiliului din 29 iunie 2012 și s-a confirmat apoi la 10 iulie 2012 că obiectivul adoptării unui sistem comun al TTF nu poate fi atins într-un termen rezonabil la nivelul întregii Uniuni. În consecință, este îndeplinită cerința prevăzută la articolul 20 alineatul (2) din TUE, conform căreia cooperarea consolidată poate fi adoptată numai în ultimă instanță.
- (10) Domeniul în care s-ar aplica cooperarea consolidată, și anume instituirea unui sistem comun al TTF în cadrul Uniunii, este un domeniu acoperit de articolul 113 din TFUE și, prin urmare, de către tratate.
- (11) Cooperarea consolidată în domeniul instituirii unui sistem comun al TTF urmărește să asigure buna funcționare a pieței interne. La scara teritoriului acoperit, aceasta permite evitarea coexistenței unor regimuri naționale diferite și, astfel, a unei fragmentări nejustificate a pieței, precum și a problemelor de tipul denaturării concurenței, al devierii schimburilor comerciale în ceea ce privește produsele, actorii implicați și zonele geografice și al stimulentei pentru operatori de a eluda impozitarea prin operațiuni cu valoare economică redusă. Aceste aspecte sunt deosebit de relevante pentru domeniul în cauză, caracterizat prin baze de impozitare extrem de mobile. Astfel, cooperarea consolidată promovează obiectivele Uniunii, îi apără interesele și consolidează procesul său de integrare, după cum prevede articolul 20 alineatul (1) din TUE.
- (12) Instituirea unui sistem comun armonizat al TTF nu este inclusă pe lista competențelor exclusive ale Uniunii care figurează la articolul 3 alineatul (1) din TFUE. Deoarece contribuie la funcționarea pieței interne, în conformitate cu articolul 113 din TFUE, aceasta se încadrează în competențele partajate ale Uniunii în conformitate cu articolul 4 din TFUE și, prin urmare, se află în cadrul competențelor neexclusive ale Uniunii.
- (13) Cooperarea consolidată în domeniul în cauză este conformă cu tratatele și cu dreptul Uniunii, așa cum se prevede la articolul 326 primul paragraf din TFUE. În conformitate cu articolul 326 al doilea paragraf din TFUE, ea nu va aduce atingere pieței interne sau coeziunii economice, sociale și teritoriale, nu va constitui o barieră sau o discriminare în ceea ce privește schimburile dintre statele membre și nu va provoca o denaturare a concurenței dintre acestea.
- (14) Cooperarea consolidată în domeniul în cauză respectă competențele, drepturile și obligațiile statelor membre neparticipante, în conformitate cu articolul 327 din TFUE. Un astfel de sistem nu ar afecta posibilitatea statelor membre neparticipante de a menține sau a introduce o TTF pe baza unor norme de drept intern nearmonizate. Sistemul comun al TTF ar atribui statelor membre participante drepturi de impozitare doar pe baza unor criterii de legătură adecvate.
- (15) Sub rezerva respectării condițiilor de participare stabilite prin prezenta decizie, cooperarea consolidată în domeniul menționat în prezenta decizie este deschisă, în orice moment, tuturor statelor membre care doresc să respecte actele deja adoptate în prezentul cadru, în conformitate cu articolul 328 din TFUE,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Prin prezenta decizie, Regatul Belgiei, Republica Federală Germania, Republica Estonia, Republica Elenă, Regatul Spaniei, Republica Franceză, Republica Italiană, Republica Austria, Republica Portugheză, Republica Slovenia și Republica Slovacă sunt autorizate să instituie o cooperare consolidată împreună în domeniul instituirii unui sistem comun al taxei pe tranzacțiile financiare, prin aplicarea dispozițiilor pertinente din tratate.

Articolul 2

Prezenta decizie intră în vigoare la data adoptării.

Adoptată la Bruxelles, 22 ianuarie 2013.

Pentru Consiliu

Președintele

M. NOONAN

DECIZIA DE PUNERE ÎN APLICARE A CONSILIULUI

din 22 ianuarie 2013

de autorizare a Regatului Belgiei să introducă o măsură specială de derogare de la articolul 285 din Directiva 2006/112/CE privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată

(2013/53/UE)

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată ⁽¹⁾, în special articolul 395 alineatul (1),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

întrucât:

(1) Printr-o scrisoare înregistrată de Secretariatul General al Comisiei la 21 iunie 2012, Belgia a solicitat autorizarea de a introduce o măsură specială de derogare de la articolul 285 din Directiva 2006/112/CE, care să permită Belgiei să scutească de la plata taxei pe valoarea adăugată (TVA) persoanele impozabile a căror cifră de afaceri anuală nu depășește 25 000 EUR. Prin această măsură, persoanele impozabile respective ar urma să fie scutite parțial sau total de obligațiile privind TVA menționate în titlul XI capitolele 2-6 din Directiva 2006/112/CE.

(2) În conformitate cu articolul 395 alineatul (2) al doilea paragraf din Directiva 2006/112/CE, Comisia a informat celelalte state membre, prin scrisoarea din 13 septembrie 2012, cu privire la cererea depusă de Belgia. Prin scrisoarea din 17 septembrie 2012, Comisia a înștiințat Belgia că dispune de toate informațiile necesare pentru a examina cererea.

(3) În temeiul articolului 285 din Directiva 2006/112/CE, statele membre care nu au făcut uz de dispozițiile articolului 14 din A doua Directivă 67/228/CEE a Consiliului din 11 aprilie 1967 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri, structura și procedurile de aplicare a sistemului comun privind taxa pe valoarea adăugată ⁽²⁾ pot acorda scutiri persoanelor impozabile a căror cifră de afaceri anuală nu depășește 5 000 EUR. Belgia a solicitat ca acest prag să fie ridicat la 25 000 EUR.

(4) Un plafon mai ridicat pentru regimul special destinat întreprinderilor mici constituie o măsură de simplificare, deoarece poate reduce în mod semnificativ obligațiile în materie de TVA pentru întreprinderile mici. Acest regim special este opțional pentru persoanele impozabile.

(5) În propunerea sa din 29 octombrie 2004 pentru o directivă de modificare a Directivei 77/388/CEE, în prezent Directiva 2006/112/CE, în vederea simplificării obligațiilor privind taxa pe valoarea adăugată, Comisia a inclus dispoziții al căror obiect este acela de a permite statelor membre stabilirea plafonului cifrei de afaceri anuale pentru regimul de scutire de la plata TVA la cel mult 100 000 EUR sau echivalentul în moneda națională, această sumă putând fi reactualizată anual. Cererea prezentată de Belgia este în concordanță cu această propunere.

(6) Derogarea nu va avea decât un efect neglijabil asupra valorii globale a taxei colectate în Belgia în stadiul de consum final și nu va afecta negativ resursele proprii ale Uniunii provenite din taxa pe valoarea adăugată,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Prin derogare de la articolul 285 din Directiva 2006/112/CE, Regatul Belgiei este autorizat să scutească de la plata TVA persoanele impozabile a căror cifră de afaceri anuală nu depășește 25 000 EUR.

Regatul Belgiei poate majora acest plafon pentru a menține valoarea scutirii în termeni reali.

Articolul 2

Prezenta decizie produce efecte de la data notificării sale.

Prezenta decizie se aplică de la 1 ianuarie 2013 până la data intrării în vigoare a unei directive de modificare a valorii plafonului cifrei de afaceri anuale până la care persoanele impozabile pot beneficia de scutire de la plata TVA, sau până la 31 decembrie 2015, oricare dată este prima.

⁽¹⁾ JO L 347, 11.12.2006, p. 1.

⁽²⁾ JO 71, 14.4.1967, p. 1303/67.

Articolul 3

Prezenta decizie se adresează Regatului Belgiei.

Adoptată la Bruxelles, 22 ianuarie 2013.

Pentru Consiliu
Președintele
M. NOONAN

DECIZIA DE PUNERE ÎN APLICARE A CONSILIULUI

din 22 ianuarie 2013

de autorizare a Republicii Slovenia să introducă o măsură specială de derogare de la articolul 287 din Directiva 2006/112/CE privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată

(2013/54/UE)

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată ⁽¹⁾, în special articolul 395 alineatul (1),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

întrucât:

(1) Prin scrisoarea înregistrată de Secretariatul General al Comisiei la 30 iulie 2012, Slovenia a solicitat autorizarea de a introduce o măsură specială de derogare de la articolul 287 punctul 15 din Directiva 2006/112/CE, care să permită Sloveniei să scutească de la plata taxei pe valoarea adăugată (TVA) persoanele impozabile a căror cifră de afaceri anuală nu depășește 50 000 EUR.

(2) În conformitate cu articolul 395 alineatul (2) al doilea paragraf din Directiva 2006/112/CE, Comisia a informat celelalte state membre, prin scrisoarea din 18 septembrie 2012, cu privire la cererea depusă de Slovenia. Prin scrisoarea din 19 septembrie 2012, Comisia a înștiințat Slovenia că dispune de toate informațiile necesare pentru a examina cererea.

(3) În conformitate cu articolul 287 din Directiva 2006/112/CE, anumite state membre care au aderat la Uniune după 1 ianuarie 1978 pot scuti de la plata TVA persoanele impozabile a căror cifră de afaceri anuală nu depășește echivalentul în monedă națională al sumelor menționate în dispoziția respectivă, la cursul de schimb din ziua aderării lor. Slovenia a solicitat ca plafonul corespunzător ei, care este stabilit la 25 000 EUR în conformitate cu articolul 287 punctul 15, să fie majorat la 50 000 EUR.

(4) Un plafon mai ridicat pentru regimul special aplicat întreprinderilor mici constituie o măsură de simplificare, deoarece poate reduce în mod semnificativ obligațiile în materie de TVA pentru întreprinderile mici. Acest regim special este opțional pentru persoanele impozabile.

(5) În propunerea sa din 29 octombrie 2004 pentru o directivă de modificare a Directivei 77/388/CEE, în prezent Directiva 2006/112/CE, în vederea simplificării obligațiilor privind taxa pe valoarea adăugată, Comisia a inclus dispoziții al căror obiect este acela de a permite statelor membre stabilirea plafonului cifrei de afaceri anuale pentru regimul de scutire de la plata TVA la cel mult 100 000 EUR sau echivalentul în moneda națională, această sumă putând fi reactualizată anual. Cererea prezentată de Slovenia este în concordanță cu această propunere.

(6) Derogarea nu va avea decât un efect neglijabil asupra valorii globale a taxei colectate în Slovenia în stadiul de consum final și nu va afecta negativ resursele proprii ale Uniunii provenite din taxa pe valoarea adăugată,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Prin derogare de la articolul 287 punctul 15 din Directiva 2006/112/CE, Republica Slovenia este autorizată să scutească de la plata TVA persoanele impozabile a căror cifră de afaceri anuală nu depășește 50 000 EUR.

Articolul 2

Prezenta decizie produce efecte de la data notificării sale.

Prezenta decizie se aplică de la 1 ianuarie 2013 până la data intrării în vigoare a unei directive de modificare a valorii plafonului cifrei de afaceri anuale până la care persoanele impozabile pot beneficia de scutire de la plata TVA, sau până la 31 decembrie 2015, oricare dată este prima.

Articolul 3

Prezenta decizie se adresează Republicii Slovenia.

Adoptată la Bruxelles, 22 ianuarie 2013.

Pentru Consiliu
Președintele
M. NOONAN

⁽¹⁾ JO L 347, 11.12.2006, p. 1.

DECIZIA DE PUNERE ÎN APLICARE A CONSILIULUI

din 22 ianuarie 2013

de modificare a Deciziei de punere în aplicare 2009/1008/UE de autorizare a Republicii Letonia în vederea aplicării în continuare a unei măsuri de derogare de la dispozițiile articolului 193 din Directiva 2006/112/CE privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată

(2013/55/UE)

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată ⁽¹⁾, în special articolul 395 alineatul (1),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

întrucât:

- (1) Prin scrisoarea înregistrată de Secretariatul General al Comisiei la 20 aprilie 2012, Letonia a solicitat autorizația de a continua să aplice o măsură de derogare de la dispozițiile Directivei 2006/112/CE cu privire la persoana obligată la plata taxei pe valoarea adăugată (TVA) către autoritățile fiscale.
- (2) În conformitate cu articolul 395 alineatul (2) al doilea paragraf din Directiva 2006/112/CE, Comisia a informat celelalte state membre, prin scrisorile din 30 și 31 iulie 2012, cu privire la cererea depusă de Letonia. Printr-o scrisoare datată 2 august 2012, Comisia a înștiințat Letonia că dispune de toate informațiile pe care le consideră necesare pentru examinarea cererii.
- (3) Piața lemnului din Letonia este dominată în continuare de mici companii locale și de furnizori individuali. Natura pieței și a întreprinderilor implicate a dus la apariția fraudei fiscale, autoritățile fiscale având dificultăți în controlarea acesteia. În vederea combaterii acestei fraude, în legislația letonă privind TVA a fost inclusă o dispoziție specială care prevede că, în cazul tranzacțiilor de pe piața lemnului, persoana obligată la plata taxei este persoana impozabilă căreia îi este destinată o livrare de bunuri sau o prestare de servicii impozabilă. Dispoziția respectivă constituie o derogare de la articolul 193 din Directiva 2006/112/CE, care prevede că, în cadrul sistemului intern, persoana impozabilă care furnizează bunurile sau prestează serviciile este, în mod obișnuit, persoana obligată la plata taxei.
- (4) Situația de drept și de fapt care a justificat aplicarea măsurii de derogare în temeiul Deciziei de punere în aplicare 2009/1008/UE a Consiliului din 7 decembrie 2009 de autorizare a Republicii Letonia în vederea aplicării în continuare a unei măsuri de derogare de la dispozițiile articolului 193 din Directiva 2006/112/CE privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată ⁽²⁾ nu s-a schimbat. Pe baza informațiilor furnizate de

Letonia, se pare că riscul de fraudă în materie de TVA în sectorul respectiv rămâne ridicat. Prin urmare, Letonia ar trebui să fie autorizată să aplice în continuare măsura de derogare pentru o perioadă limitată.

- (5) În cazul în care Letonia dorește să solicite prelungirea măsurii de derogare după 2015, ar trebui să transmită Comisiei, până la 31 martie 2015, un raport privind aplicarea măsurii împreună cu cererea de prelungire.
- (6) Măsura de derogare nu are un impact negativ asupra resurselor proprii ale Uniunii provenind din TVA.
- (7) Prin urmare, Decizia de punere în aplicare 2009/1008/UE ar trebui modificată în consecință,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Decizia de punere în aplicare 2009/1008/UE se modifică după cum urmează:

1. La articolul 2, data de „31 decembrie 2012” se înlocuiește cu data de „31 decembrie 2015”.
2. Se inserează următorul articol:

„Articolul 2a

Orice cerere de prelungire a măsurii prevăzute de prezenta decizie se transmite Comisiei până la 31 martie 2015 și este însoțită de un raport privind aplicarea măsurii respective.”

Articolul 2

Prezenta decizie produce efecte de la data notificării.

Se aplică de la 1 ianuarie 2013.

Articolul 3

Prezenta decizie se adresează Republicii Letonia.

Adoptată la Bruxelles, 22 ianuarie 2013.

Pentru Consiliu
Președintele
M. NOONAN

⁽¹⁾ JO L 347, 11.12.2006, p. 1.

⁽²⁾ JO L 347, 24.12.2009, p. 30.

DECIZIA DE PUNERE ÎN APLICARE A CONSILIULUI

din 22 ianuarie 2013

de modificare a Deciziei de punere în aplicare 2010/39/UE de autorizare a Republicii Portugheze în vederea aplicării unei măsuri de derogare de la articolele 168, 193 și 250 din Directiva 2006/112/CE privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată

(2013/56/UE)

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată ⁽¹⁾, în special articolul 395 alineatul (1),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

întrucât:

(1) Printr-o scrisoare înregistrată de Secretariatul General al Comisiei la 18 aprilie 2012, Portugalia a solicitat autorizarea de a continua să aplice o măsură care a fost autorizată anterior prin Decizia de punere în aplicare 2010/39/UE ⁽²⁾ a Consiliului, de derogare de la dispozițiile Directivei 2006/112/CE care reglementează dreptul de deducere, persoana responsabilă cu plata taxei și obligația de a prezenta o declarație privind taxa pe valoarea adăugată (TVA).

(2) În conformitate cu articolul 395 alineatul (2) al doilea paragraf din Directiva 2006/112/CE, Comisia a informat celelalte state membre, prin scrisoarea din 1 iunie 2012, cu privire la cererea depusă de Portugalia. Prin scrisoarea din 6 iunie 2012, Comisia a înștiințat Portugalia că dispune de toate informațiile necesare pentru a examina cererea.

(3) Măsura de derogare vizată de Portugalia se abate de la dispozițiile Directivei 2006/112/CE, deoarece permite aplicarea unui regim special facultativ privind anumite întreprinderi care activează în sectorul vânzării la domiciliu și îndeplinesc anumite condiții, în cazul în care acestea sunt autorizate de autoritățile fiscale competente („întreprinderi autorizate”). Întreprinderile autorizate respective aplică un model comercial specific care constă în vânzarea produselor direct detailiștilor care, la rândul lor, vând aceste produse direct consumatorilor finali.

(4) Măsura constituie o derogare de la articolul 168 din Directiva 2006/112/CE, care reglementează dreptul unei persoane impozabile de a deduce TVA percepută pentru bunurile și serviciile care i-au fost furnizate în scopul operațiunilor sale impozabile, deoarece acordă întreprinderilor autorizate dreptul de a deduce TVA datorată sau achitată de detaiștii lor pentru bunurile corespondente care le-au fost furnizate.

(5) Măsura constituie o derogare de la articolul 193 din Directiva 2006/112/CE, care reglementează obligația de

plată a TVA, deoarece întreprinderile autorizate pentru care se aplică regimul sunt considerate persoana obligată la plata taxei pe valoarea adăugată datorate pentru livrările de bunuri efectuate de detaiștii lor către consumatorii finali.

(6) Măsura constituie o derogare de la dispozițiile articolului 250 din Directiva 2006/112/CE, care reglementează obligația de a prezenta o declarație de TVA, deoarece se transferă întreprinderilor autorizate obligația de a prezenta o declarație de TVA pentru bunurile pe care le-au furnizat detaiștilor și pentru livrarea respectivelor bunuri către consumatorii finali.

(7) Măsura de derogare poate fi aplicată numai întreprinderilor a căror cifră totală de afaceri derivă din vânzările la domiciliu efectuate de detaiști care acționează în nume și pe cont propriu, cu condiția ca toate produsele vândute de întreprindere să figureze pe o listă prestabilită de prețuri practicate în stadiul consumului final, iar întreprinderea să își vândă produsele direct detaiștilor care, la rândul lor, le vând direct consumatorilor finali.

(8) Măsura de derogare asigură faptul că TVA colectată în stadiul comerțului cu amănuntul pentru vânzarea produselor provenind de la întreprinderile autorizate este într-adevăr vărsată la Trezorerie și contribuie, astfel, la prevenirea fraudei fiscale. De asemenea, regimul facilitează activitatea administrației fiscale prin simplificarea modalităților de colectare a TVA și prin reducerea obligațiilor detaiștilor cu privire la TVA.

(9) Conform informațiilor furnizate de Portugalia, situația juridică și de fapt care a justificat aplicarea măsurii de derogare nu s-a schimbat și există în continuare. Prin urmare, Portugalia ar trebui să fie autorizată să aplice această măsură pentru o perioadă suplimentară, dar limitată în timp, cu scopul de a permite o reexaminare a necesității și a eficacității măsurii de derogare.

(10) În cazul în care Portugalia consideră că este necesară o prelungire suplimentară după 2015, aceasta ar trebui să transmită Comisiei un raport privind aplicarea măsurii de derogare împreună cu cererea de prelungire până la 31 martie 2015, pentru a lăsa suficient timp Comisiei să examineze cererea și, în cazul în care Comisia ar înainta o propunere, pentru a lăsa suficient timp Consiliului să o adopte.

(11) Derogarea nu va avea decât un efect neglijabil asupra valorii globale a taxei colectate în Portugalia în stadiul de consum final și nu va afecta negativ resursele proprii ale Uniunii provenite din taxa pe valoarea adăugată.

⁽¹⁾ JO L 347, 11.12.2006, p. 1.

⁽²⁾ JO L 19, 23.1.2010, p. 5.

(12) Prin urmare, Decizia de punere în aplicare 2010/39/UE ar trebui modificată în consecință,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Decizia de punere în aplicare 2010/39/UE se modifică după cum urmează:

1. La articolul 4 paragraful al doilea, data de „31 decembrie 2012” se înlocuiește cu data de „31 decembrie 2015”.
2. Se introduce următorul articol:

„Articolul 4a

Orice cerere de prelungire a măsurii prevăzute de prezenta decizie se transmite Comisiei până la 31 martie 2015 și este însoțită de un raport privind aplicarea măsurii respective.”

Articolul 2

Prezenta decizie produce efecte de la data notificării.

Se aplică de la 1 ianuarie 2013.

Articolul 3

Prezenta decizie se adresează Republicii Portugheze.

Adoptată la Bruxelles, 22 ianuarie 2013.

Pentru Consiliu
Președintele
M. NOONAN

DECIZIA CONSILIULUI**din 22 ianuarie 2013****de numire a unui membru german și a unui supleant german în cadrul Comitetului Regiunilor**

(2013/57/UE)

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

(a) în calitate de membru:

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
în special articolul 305,— Doamna Regina POERSCH, *Mitglied des Schleswig-Holsteinischen Landtags*

având în vedere propunerea guvernului german,

și

întrucât:

(1) La 22 decembrie 2009 și la 18 ianuarie 2010, Consiliul a adoptat Deciziile 2009/1014/UE ⁽¹⁾ și 2010/29/UE ⁽²⁾ de numire a membrilor și a supleanților în cadrul Comitetului Regiunilor pentru perioada cuprinsă între 26 ianuarie 2010 și 25 ianuarie 2015.

(b) în calitate de supleant:

— Domnul Peter LEHNERT, *Mitglied des Schleswig-Holsteinischen Landtags*.

(2) Un loc de membru în cadrul Comitetului Regiunilor a devenit vacant ca urmare a încheierii mandatului domnului Niclas HERBST.

Articolul 2

Prezenta decizie intră în vigoare la data adoptării.

(3) Un loc de supleant a devenit vacant ca urmare a încheierii mandatului domnului Rolf FISCHER,

Adoptată la Bruxelles, 22 ianuarie 2013.

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Se numesc în cadrul Comitetului Regiunilor pentru durata rămasă a mandatului, respectiv până la 25 ianuarie 2015:

*Pentru Consiliu**Președintele*

M. NOONAN

⁽¹⁾ JO L 348, 29.12.2009, p. 22.⁽²⁾ JO L 12, 19.1.2010, p. 11.

DECIZIA CONSILIULUI
din 22 ianuarie 2013
de numire a doi membri neerlandezi în cadrul Comitetului Regiunilor
(2013/58/UE)

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
în special articolul 305,

având în vedere propunerea guvernului neerlandez,

întrucât:

(1) La 22 decembrie 2009 și la 18 ianuarie 2010, Consiliul a adoptat Deciziile 2009/1014/UE ⁽¹⁾ și 2010/29/UE ⁽²⁾ de numire a membrilor și a supleanților în cadrul Comitetului Regiunilor pentru perioada cuprinsă între 26 ianuarie 2010 și 25 ianuarie 2015.

(2) Două locuri de membri în cadrul Comitetului Regiunilor au devenit vacante ca urmare a încheierii mandatului domnului J.C. (Co) VERDAAS și al doamnei A.E. (Anne) BLIEK-DE JONG,

Articolul 1

Se numesc în calitate de membri în cadrul Comitetului Regiunilor pentru durata rămasă a mandatului, respectiv până la 25 ianuarie 2015:

— doamna Annemieke TRAAG, *membreu al Consiliului Executiv al Provinciei Gelderland;*

— domnul A. GIJSBERTS, *membreu al Consiliului Executiv al Provinciei Flevoland.*

Articolul 2

Prezenta decizie intră în vigoare la data adoptării.

Adoptată la Bruxelles, 22 ianuarie 2013.

Pentru Consiliu
Președintele
M. NOONAN

⁽¹⁾ JO L 348, 29.12.2009, p. 22.

⁽²⁾ JO L 12, 19.1.2010, p. 11.

DECIZIA CONSILIULUI
din 22 ianuarie 2013
de numire a unui membru suedez în cadrul Comitetului Regiunilor
(2013/59/UE)

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
în special articolul 305,

având în vedere propunerea guvernului suedez,

întrucât:

(1) La 22 decembrie 2009 și la 18 ianuarie 2010, Consiliul a adoptat Decizia 2009/1014/UE ⁽¹⁾ și Decizia 2010/29/UE ⁽²⁾ de numire a membrilor și a supleanților în cadrul Comitetului Regiunilor pentru perioada cuprinsă între 26 ianuarie 2010 și 25 ianuarie 2015.

(2) Un loc de membru în cadrul Comitetului Regiunilor a devenit vacant ca urmare a încheierii mandatului domnului Uno ALDEGREN,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Se numește în calitate de membru în cadrul Comitetului Regiunilor pentru durata rămasă a mandatului actual, respectiv până la 25 ianuarie 2015:

— doamna Helene FRITZON, *Ledamot i kommunfullmäktige, Kristianstads kommun.*

Articolul 2

Prezenta decizie intră în vigoare la data adoptării.

Adoptată la Bruxelles, 22 ianuarie 2013.

Pentru Consiliu
Președintele
M. NOONAN

⁽¹⁾ JO L 348, 29.12.2009, p. 22.

⁽²⁾ JO L 12, 19.1.2010, p. 11.

DECIZIA CONSILIULUI
din 22 ianuarie 2013
de numire a doi supleanți austrieci în cadrul Comitetului Regiunilor
(2013/60/UE)

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
în special articolul 305,

având în vedere propunerea guvernului austriac,

întrucât:

- (1) La 22 decembrie 2009 și la 18 ianuarie 2010, Consiliul a adoptat Decizia 2009/1014/UE ⁽¹⁾ și Decizia 2010/29/UE ⁽²⁾ de numire a membrilor și a supleanților în cadrul Comitetului Regiunilor pentru perioada cuprinsă între 26 ianuarie 2010 și 25 ianuarie 2015.
- (2) Două locuri de supleant în cadrul Comitetului Regiunilor au devenit vacante ca urmare a încheierii mandatelor domnului Achill RUMPOLD și al doamnei Bernadette MENNEL,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Se numesc în cadrul Comitetului Regiunilor, în calitate de supleanți, pentru durata rămasă a mandatului, respectiv până la 25 ianuarie 2015:

- Domnul Wolfgang WALDNER, *Landesrat beim Amt der Kärntner Landesregierung*;
- Dr. Gabriele NUSSBAUMER, *Landtagspräsidentin*.

Articolul 2

Prezenta decizie intră în vigoare la data adoptării.

Adoptată la Bruxelles, 22 ianuarie 2013.

Pentru Consiliu
Președintele
M. NOONAN

⁽¹⁾ JO L 348, 29.12.2009, p. 22.
⁽²⁾ JO L 12, 19.1.2010, p. 11.

DECIZIA CONSILIULUI
din 22 ianuarie 2013
de numire a unui supleant german în cadrul Comitetului Regiunilor
(2013/61/UE)

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 305,

având în vedere propunerea guvernului german,

întrucât:

- (1) La 22 decembrie 2009 și la 18 ianuarie 2010, Consiliul a adoptat Deciziile 2009/1014/UE ⁽¹⁾ și 2010/29/UE ⁽²⁾ de numire a membrilor și a supleanților în cadrul Comitetului Regiunilor pentru perioada cuprinsă între 26 ianuarie 2010 și 25 ianuarie 2015.
- (2) Un loc de supleant în cadrul Comitetului Regiunilor a devenit vacant ca urmare a numirii doamnei Dagmar MÜHLENFELD în calitate de membru ⁽³⁾,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Se numește în calitate de supleant în cadrul Comitetului Regiunilor pentru durata rămasă a mandatului, respectiv până la 25 ianuarie 2015:

— Doamna Helma OROSZ, *Oberbürgermeisterin der Stadt Dresden*.

Articolul 2

Prezenta decizie intră în vigoare la data adoptării.

Adoptată la Bruxelles, 22 ianuarie 2013.

Pentru Consiliu
Președintele
M. NOONAN

⁽¹⁾ JO L 348, 29.12.2009, p. 22.

⁽²⁾ JO L 12, 19.1.2010, p. 11.

⁽³⁾ JO L 287, 18.10.2012, p. 11.

DECIZIA CONSILIULUI**din 22 ianuarie 2013****de numire a unui membru portughez și a unui supleant portughez în cadrul Comitetului Regiunilor**

(2013/62/UE)

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

*Articolul 1*având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
în special articolul 305,Se numesc în cadrul Comitetului Regiunilor pentru durata
rămasă a mandatului, respectiv până la 25 ianuarie 2015:

având în vedere propunerea guvernului portughez,

(a) în calitate de membru:

— domnul Vasco Ilídio ALVES CORDEIRO, *Presidente do
Governo Regional dos Açores*;

întrucât:

și

(b) în calitate de supleant:

(1) La 22 decembrie 2009 și la 18 ianuarie 2010, Consiliul a
adoptat Decizia 2009/1014/UE ⁽¹⁾ și Decizia
2010/29/UE ⁽²⁾ de numire a membrilor și a supleanților
în cadrul Comitetului Regiunilor pentru perioada
cuprinsă între 26 ianuarie 2010 și 25 ianuarie 2015.— domnul Rodrigo VASCONCELOS DE OLIVEIRA, *Subse-
cretário Regional da Presidência para as Relações Externas*.*Articolul 2*

Prezenta decizie intră în vigoare la data adoptării.

(2) Un loc de membru în cadrul Comitetului Regiunilor a
devenit vacant ca urmare a încheierii mandatului
domnului Carlos CESAR.

Adoptată la Bruxelles, 22 ianuarie 2013.

(3) Un loc de supleant a devenit vacant ca urmare a
încheierii mandatului domnului André BRADFORD,*Pentru Consiliu**Președintele*

M. NOONAN

⁽¹⁾ JO L 348, 29.12.2009, p. 22.⁽²⁾ JO L 12, 19.1.2010, p. 11.

DECIZIA DE PUNERE ÎN APLICARE A COMISIEI**din 24 ianuarie 2013****de adoptare a unor orientări privind punerea în aplicare a condițiilor specifice pentru mențiunile de sănătate prevăzute la articolul 10 din Regulamentul (CE) nr. 1924/2006 al Parlamentului European și al Consiliului****(Text cu relevanță pentru SEE)**

(2013/63/UE)

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1924/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 decembrie 2006 privind mențiunile nutriționale și de sănătate înscrise pe produsele alimentare ⁽¹⁾, în special articolul 10 alineatul (4),

întrucât:

- (1) Articolul 10 alineatul (4) din Regulamentul (CE) nr. 1924/2006 prevede posibilitatea de a adopta orientările necesare pentru punerea în aplicare a articolului respectiv cu privire la condițiile specifice pentru mențiunile de sănătate.
- (2) Atât autoritățile naționale de control, cât și operatorii din sectorul alimentar au ridicat problema punerii în aplicare a articolului 10 alineatele (2) și (3) din Regulamentul (CE) nr. 1924/2006. Pentru a se asigura coerența în aplicarea acestor dispoziții și pentru a facilita activitatea autorităților de control și pentru a se asigura o mai mare claritate și securitate pentru operatorii economici, este oportun să se emită orientări.
- (3) Orientările prevăzute în anexa la prezenta decizie ar trebui să fie luate în considerare de către autoritățile naționale de control și operatorii din sectorul alimentar.

Părțile interesate, în special operatorii din sectorul alimentar și grupurile de consumatori, au fost consultate la 12 octombrie 2012.

- (4) Măsurile prevăzute în prezenta decizie sunt conforme cu avizul Comitetului permanent pentru lanțul alimentar și sănătatea animală ⁽²⁾,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Orientările pentru punerea în aplicare a articolului 10 din Regulamentul (CE) nr. 1924/2006 sunt stabilite în anexa la prezenta decizie.

*Articolul 2*Prezenta decizie intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Adoptată la Bruxelles, 24 ianuarie 2013.

*Pentru Comisie**Președintele*

José Manuel BARROSO

⁽¹⁾ JO L 404, 30.12.2006, p. 9.⁽²⁾ http://ec.europa.eu/food/committees/regulatory/scfcah/general_food/index_en.htm

ANEXĂ

Orientări privind punerea în aplicare a condițiilor specifice pentru mențiunile de sănătate prevăzute la articolul 10 din Regulamentul (CE) nr. 1924/2006**Introducere**

Următoarele orientări se adresează autorităților naționale de control și operatorilor din sectorul alimentar în ceea ce privește punerea în aplicare a articolului 10 din Regulamentul (CE) nr. 1924/2006 privind mențiunile nutriționale și de sănătate înscrise pe produsele alimentare (denumit în continuare „regulamentul”). O mențiune de sănătate este orice mesaj comercial voluntar sau reprezentare în orice formă, cum ar fi cuvinte, declarații, imagini, logouri etc., care afirmă, sugerează sau implică faptul că există o relație între produsul alimentar în cauză și sănătate.

Articolul 10 stabilește condițiile specifice pentru utilizarea permisă a mențiunilor de sănătate autorizate. Prevederile acestuia trebuie respectate, împreună cu principiile și cerințele generale pentru toate mențiunile (de exemplu, articolul 3 din regulamentul și dispozițiile Directivei 2000/13/CE a Parlamentului European și a Consiliului⁽¹⁾ și ale Directivei 84/450/CEE a Consiliului⁽²⁾ pe care operatorii care utilizează mențiuni de sănătate trebuie, de asemenea, să le respecte), cu condițiile de utilizare a mențiunilor nutriționale și de sănătate prevăzute la articolul 4 și cu condițiile generale pentru toate mențiunile prevăzute la articolul 5, precum și cu condițiile specifice de utilizare prevăzute în lista cu mențiunile de sănătate permise. De exemplu, în cazul mențiunilor de sănătate privind „reducerea riscului de îmbolnăvire” prevăzute la articolul 14 alineatul (1) litera (a), articolul 14 alineatul (2) solicită furnizarea de informații suplimentare. Este important de remarcat faptul că nici (măcar) mențiunile de sănătate autorizate nu pot fi utilizate decât dacă utilizarea lor respectă pe deplin toate cerințele din regulamentul. În consecință, chiar și în cazul în care o mențiune este autorizată și inclusă în listele de mențiuni de sănătate permise, autoritățile naționale trebuie să ia măsuri în cazul în care utilizarea acesteia nu respectă toate cerințele din regulamentul.

Pentru a realiza conformitatea cu dispozițiile regulamentului, în special articolul 10, ar fi mai ușor ca operatorul din sectorul alimentar să poată demonstra eforturile depuse și măsurile luate pentru a se conforma fiecărei părți a regulamentului.

1. Interzicerea mențiunilor de sănătate neautorizate și a mențiunilor de sănătate a căror utilizare nu este conformă cu regulamentul – articolul 10 alineatul (1)

Articolul 10 alineatul (1) prevede că toate mențiunile de sănătate sunt interzise, cu excepția situațiilor în care: (a) sunt autorizate de către Comisie; și (b) utilizarea lor este în conformitate cu dispozițiile regulamentului. Mențiunile de sănătate trebuie să fi fost autorizate în conformitate cu procedura corespunzătoare prevăzută în regulamentul și să fi fost incluse în una dintre listele cu mențiuni de sănătate permise menționate la articolul 13 alineatul (3) și articolul 14 alineatul (1). Mențiunile de sănătate care nu sunt autorizate (neincluse în una dintre listele cu mențiuni de sănătate permise) și mențiunile de sănătate care au fost autorizate (incluse în una dintre listele cu mențiuni de sănătate permise), dar utilizarea lor nu respectă normele stabilite în regulamentul sunt interzise.

2. Informații obligatorii care însoțesc mențiunile de sănătate autorizate – articolul 10 alineatul (2)**2.1. Distanța între trei cazuri pentru punerea în aplicare a articolului 10 alineatul (2)**

Pentru a se conforma regulamentului, articolul 10 alineatul (2) prevede ca două sau, după caz, patru informații obligatorii să fie furnizate consumatorului în cazul utilizării unei mențiuni de sănătate. Informațiile prevăzute la articolul 10 alineatul (2) literele (a)-(d) trebuie să fie indicate pe eticheta alimentelor respective sau în prezentarea acestora și publicitate în cazul în care nu există o astfel de etichetare. Această dispoziție ar trebui să fie interpretată în lumina obiectivului legiuitorului de a asigura un nivel ridicat de protecție a consumatorilor prin furnizarea de informații exacte și pertinente pentru a ajuta consumatorii să facă o alegere în cunoștință de cauză.

„Etichetarea” este definită la articolul 1 alineatul (3) litera (a) din Directiva 2000/13/CE și la articolul 2 alineatul (2) litera (j) din Regulamentul (UE) nr. 1169/2011 al Parlamentului European și al Consiliului⁽³⁾. Definiția prevede că „etichetare” înseamnă mențiunile, indicațiile, mărcile sau denumirile comerciale, imaginile sau semnele care se referă la un produs alimentar și care figurează pe orice ambalaj, document, anunț, etichetă, inel sau manșetă care însoțesc sau se referă la respectivul produs”. În legislația Uniunii există o definiție a „publicității”⁽⁴⁾, dar nu se propune nicio definiție a „prezentării”, care ar trebui, prin urmare, să fie înțeleasă având în vedere explicațiile prevăzute la articolul 2 alineatul (3) litera (a) din Directiva 2000/13/CE și la articolul 7 alineatul (4) litera (b) din Regulamentul (UE) nr. 1169/2011.

⁽¹⁾ JO L 109, 6.5.2000, p. 29.

⁽²⁾ JO L 250, 19.9.1984, p. 17.

⁽³⁾ JO L 304, 22.11.2011, p. 18.

⁽⁴⁾ Directiva 2006/114/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 decembrie 2006 privind publicitatea înșelătoare și competitivă prevede: „publicitate” înseamnă orice formă de prezentare a unei activități comerciale, industriale, artisanale sau liberale în scopul promovării furnizării de bunuri sau servicii, inclusiv bunuri imobile, drepturi și obligații (JO L 376, 27.12.2006, p. 21).

O mențiune de sănătate se poate face pe „mijlocul de etichetare” care poate să însemne mai mult decât simpla etichetă, deoarece înglobează toate informațiile pentru consumatori despre produsul alimentar pe care îl însoțesc sau la care se referă. Distincția între „etichetare” și „publicitate” este că „etichetarea” are legătură cu livrarea produselor alimentare către consumatorul final, în timp ce „publicitate” se referă la promovarea furnizării de produse alimentare de către operatorul din sectorul alimentar.

- (a) Pentru a se respecta dispozițiile articolului 10 alineatul (2), este necesar să se includă informațiile obligatorii în etichetarea produselor alimentare pentru care se face mențiunea de sănătate.
- (b) În cazul în care nu există „etichetare”, informațiile obligatorii sunt furnizate în „publicitatea” și „prezentarea” produsului alimentar pentru care este făcută mențiunea de sănătate. De exemplu, în cazul în care o mențiune de sănătate este utilizată într-o publicitate generică pentru un produs alimentar (de exemplu, ulei de măsline, produse lactate, carne etc.) care nu îl corelează cu un anumit produs care ar fi „etichetat”, atunci informațiile obligatorii trebuie, de asemenea, să fie prevăzute în „publicitatea” și „prezentarea” produsului respectiv.

Articolul 12 din Regulamentul (UE) nr. 1169/2011 stabilește principiul conform căruia consumatorul ar trebui să aibă întotdeauna informațiile obligatorii la luarea unei decizii cu privire la achiziția unui aliment. În cazul vânzărilor la distanță trebuie făcută o mențiune specială în ceea ce privește articolul 14 din Regulamentul (UE) nr. 1169/2011 privind vânzările la distanță. Informațiile obligatorii trebuie să fie disponibile consumatorilor înainte de achiziționarea produselor, iar în cazul vânzării la distanță, unde accesul la „etichetare” este limitat, informațiile obligatorii trebuie să fie incluse în prezentarea și publicitatea produselor alimentare, în suportul de vânzare la distanță, indiferent dacă acesta este un site web, un catalog, un prospect, o scrisoare etc.

- (c) La articolul 1 alineatul (2) din regulamentul există o derogare pentru produsele alimentare care nu sunt preambalate oferite spre vânzare consumatorului final sau unităților de restaurație colectivă și produsele alimentare ambalate la punctul de vânzare la cererea cumpărătorului sau preambalate în vederea vânzării imediate. Această derogare înseamnă că informațiile obligatorii enumerate la articolul 10 alineatul (2) literele (a) și (b) nu sunt necesare. Dimpotrivă, dacă este cazul, informațiile prevăzute la articolul 10 alineatul (2) literele (c) și (d) sunt întotdeauna necesare.

2.2. Patru informații obligatorii

Permițând în același timp o anumită flexibilitate pentru operatorii din sectorul alimentar în ceea ce privește modul de exprimare a informațiilor obligatorii, regulamentul prevede că următoarele patru informații trebuie să fie furnizate la utilizarea unei mențiuni de sănătate permise:

- (a) *„o mențiune care indică importanța unei alimentații variate și echilibrate și a unui stil de viață sănătos”*

Scopul acestei dispoziții este de a ajuta consumatorul să înțeleagă efectele benefice specifice ale produsului alimentar care poartă mențiunea de sănătate. Aceasta subliniază necesitatea de a informa consumatorii că faptul de a consuma un anumit produs alimentar ar trebui să facă parte dintr-o alimentație variată și echilibrată și să nu fie excesiv sau împotriva bunelor practici alimentare (considerentul 18) pentru a obține rezultate în condiții bune în ceea ce privește sănătatea și că consumul unui produs alimentar care poartă mențiunea de sănătate în contextul unei alimentații variate și echilibrate reprezintă doar un singur aspect al unui stil de viață sănătos;

- (b) *„cantitatea de produs alimentar și modelul de consum solicitat pentru a obține efectul benefic menționat”*

Dispoziția se referă la informațiile pe care un operator din sectorul alimentar ar trebui să le furnizeze, pe baza compoziției produselor alimentare, pentru a se asigura că efectul menționat poate avea loc. Modul în care sunt consumate produsele alimentare este important și comunicarea acestor aspecte consumatorilor poate fi, de asemenea, o cerință a condițiilor specifice de utilizare stabilite pentru mențiunile de sănătate de către Comisie atunci când autorizează și enumerarea lor în registrul Uniunii ⁽¹⁾. Cu toate acestea, dispoziția respectivă trebuie să garanteze că pentru toate mențiunile de sănătate consumatorul este pe deplin informat în legătură cu cantitatea de produs alimentar necesară și modul în care acesta trebuie consumat în cursul zilei. De exemplu, informațiile ar trebui să indice dacă efectul menționat se poate obține prin consumarea produsului alimentar doar o dată sau de mai multe ori pe parcursul unei zile. În plus, aceste informații nu trebuie să încurajeze sau să tolereze consumul în exces al unui produs alimentar, astfel cum este prevăzut la articolul 3 al doilea paragraf litera (c). În cazul în care acest lucru nu este posibil, mențiunea de sănătate nu ar trebui să fie efectuată;

- (c) *„după caz, o mențiune adresată persoanelor care ar trebui să evite să utilizeze produsul alimentar în cauză”; precum și*

- (d) *„un avertisment adecvat pentru produsele care sunt susceptibile de a prezenta un risc în ceea ce privește sănătatea în cazul în care sunt consumate în exces”*

Unele mențiuni pot fi autorizate cu restricții privind utilizarea lor sau, în cazul unor substanțe, alte dispoziții specifice pentru categorii de alimente pot prevedea cerințe suplimentare privind etichetarea. Toate aceste cerințe sunt cumulative și ar trebui ca operatorii să respecte toate dispozițiile relevante aplicabile produselor alimentare și mențiunilor. Cu toate acestea, operatorii din sectorul alimentar ar trebui să își asume responsabilitățile care le revin în conformitate cu legislația alimentară generală și să se conformeze cu cerința fundamentală de a comercializa produse alimentare sigure și care nu dăunează sănătății și să recurgă la aceste mențiuni pe proprie răspundere.

⁽¹⁾ Registrul Uniunii este publicat pe site-ul oficial al Comisiei Europene, DG Sănătate și Consumatori: <http://ec.europa.eu/nuhclaims/>

3. Trimitere la beneficiile generale, nespecifice în materie de sănătate – articolul 10 alineatul (3)

Articolul 10 alineatul (3) prevede că utilizarea de mențiuni simple, atractive care fac trimitere la beneficiile generale, nespecifice ale unui produs alimentar asupra bunei sănătăți globale sau asupra bunăstării legate de sănătate, fără autorizare prealabilă, este permisă sub rezerva respectării unor condiții speciale. Utilizarea unor astfel de mențiuni ar putea fi utilă pentru consumatori, deoarece ar transmite mesaje mai aproape de nevoile consumatorilor. Cu toate acestea, ele ar putea fi ușor de înțeles greșit și/sau interpretate în mod greșit de către consumatori, ducând la imaginarea unor alte/mari beneficii pentru sănătate ale unui produs alimentar decât cele reale. Din acest motiv, atunci când se referă la beneficii generale, nespecifice pentru sănătate, aceste trimiteri trebuie să fie însoțite de o mențiune specifică de sănătate de pe listele cu mențiunile de sănătate permise din registrul Uniunii. În sensul regulamentului, mențiunile specifice de sănătate autorizate care însoțesc mențiunea care face referire la beneficii de sănătate generale, nespecifice ar trebui să fie incluse „imediat după” respectiva mențiune.

Mențiunile specifice din listele mențiunilor de sănătate permise ar trebui să aibă o oarecare relevanță pentru trimiterea generală. Cu cât această trimitere ar deveni mai generală, de exemplu, „pentru o stare de sănătate bună”, tot mai multe mențiuni de sănătate din listele de mențiuni permise ar putea fi eligibile să o însoțească. Cu toate acestea, ar trebui să se acorde atenție faptului că articolul 10 stabilește norme în ceea ce privește contextul în care mențiunile de sănătate sunt utilizate și, având în vedere că articolul 10 se referă în mod specific la normele din capitolele II și IV, aceste norme ar trebui să fie, de asemenea, luate în considerare în cazul în care operatorii doresc să respecte cerința prevăzută la articolul 10 alineatul (3). Prin urmare, pentru a evita inducerea în eroare a consumatorilor, operatorii din sectorul alimentar au responsabilitatea de a demonstra legătura între trimiterea la beneficiile generale, nespecifice ale produsului alimentar și mențiunile de sănătate specifice permise care o însoțesc.

Unele mențiuni depuse spre autorizare în timpul evaluării științifice au fost considerate prea generale sau nespecifice pentru a fi evaluate. Aceste mențiuni nu pot fi autorizate și, prin urmare, pot fi găsite în lista de mențiuni neautorizate din registrul Uniunii privind mențiunile nutriționale și de sănătate. Acest lucru nu exclude faptul că mențiunile respective ar putea beneficia de dispozițiile prevăzute la articolul 10 alineatul (3) și, în consecință, pot fi utilizate în mod licit în cazul în care sunt însoțite de o mențiune specifică din lista cu mențiunile de sănătate permise în conformitate cu articolul respectiv.

2013/62/UE:

- ★ Decizia Consiliului din 22 ianuarie 2013 de numire a unui membru portughez și a unui supleant portughez în cadrul Comitetului Regiunilor 24

2013/63/UE:

- ★ Decizia de punere în aplicare a Comisiei din 24 ianuarie 2013 de adoptare a unor orientări privind punerea în aplicare a condițiilor specifice pentru menționile de sănătate prevăzute la articolul 10 din Regulamentul (CE) nr. 1924/2006 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁾ 25

(¹) Text cu relevanță pentru SEE

Prețul abonamentelor în 2013
(fără TVA, inclusiv cheltuieli de transport pentru expediere simplă)

Jurnalul Oficial al UE, seriile L + C, numai versiunea tipărită	22 de limbi oficiale ale UE	1 300 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seriile L + C, versiunea tipărită + DVD, ediție anuală	22 de limbi oficiale ale UE	1 420 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seria L, numai versiunea tipărită	22 de limbi oficiale ale UE	910 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seriile L + C, DVD, ediție lunară (cumulat)	22 de limbi oficiale ale UE	100 EUR pe an
Supliment la Jurnalul Oficial (seria S – Anunțuri de achiziții publice), DVD, ediție săptămânală	Multilingv: 23 de limbi oficiale ale UE	200 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seria C – Anunțuri de concurs	Limbă (limbi) în funcție de concurs	50 EUR pe an

Abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, care apare în limbile oficiale ale Uniunii Europene, este disponibil în 22 de versiuni lingvistice. Jurnalul Oficial cuprinde seriile L (Legislație) și C (Comunicări și informări).

Pentru fiecare versiune lingvistică se încheie un abonament separat.

În conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 920/2005 al Consiliului, publicat în Jurnalul Oficial L 156 din 18 iunie 2005, care prevede că, temporar, instituțiile Uniunii Europene nu au obligația de a redacta toate actele în irlandeză și nici de a le publica în această limbă, Jurnalele Oficiale publicate în limba irlandeză se comercializează separat.

Abonamentul la Suplimentul Jurnalului Oficial (seria S – Anunțuri de achiziții publice) cuprinde toate cele 23 de versiuni lingvistice oficiale într-un singur DVD multilingv.

La cerere, abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* conferă dreptul de a primi diverse anexe ale Jurnalului Oficial. Abonaților li se semnalează apariția anexelor printr-un aviz către cititori inclus în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Distribuire și abonamente

Abonamente la diverse periodice destinate vânzării, precum abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, pot fi contractate prin agențiile noastre de vânzări.

Lista agențiilor de vânzări este disponibilă la adresa:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_ro.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) oferă acces direct și gratuit la dreptul Uniunii Europene. Acest site permite consultarea *Jurnalului Oficial al Uniunii Europene*, inclusiv a tratatelor, a legislației, a jurisprudenței și a actelor pregătitoare ale legislației.

Pentru mai multe informații despre Uniunea Europeană, consultați: <http://europa.eu>

